

I.Ș.J. Buzău
Inspector școlar general
Otilia Trifan

Inspector educație timpurie
Cristina Ivan

Mardare Rodica
Voicu Elena Cristina

Ivan Cristina
Mocanu Silvia

Auxiliar didactic/ teaching materials
–texte literare ajutătoare pentru susținerea activităților specifice
domeniului
Limbă și Comunicare
literary texts to support specific activities for Language and Communication development

Buzău
2018

ISBN 978-973-0-27156-0.

București, 24.05.2018

CĂTRE dna. RODICA MARDARE

Lucrarea **NE JUCĂM, NE DISTRĂM, CĂRȚILE LE EXPLORĂM : AUXILAR DIDACTIC (EDIȚIE ELECTRONICĂ – CD-ROM, 2018)** autor **MARDARE RODICA, VOICU CRISTINA ELENA, IVAN CRISTINA, MOCANU SILVIA** a fost înregistrată având codul **ISBN 978-973-0-27156-0**.

În cazul lucrărilor tipărite, autorul se obligă să tipărească codul ISBN pe coperta a IV-a și pe verso paginii de titlu. În cazul lucrărilor electronice (CD-Rom, DVD), autorul se obligă să menționeze codul ISBN pe ecranul de prezentare al lucrării și pe coperta CD-Rom-ului. În cazul lucrărilor online, autorul se obligă să menționeze codul ISBN pe ecranul de prezentare împreună cu toate celelalte elemente bibliografice (titlul lucrării, autorul, localitatea unde este publicată lucrarea și anul de editare). Pe lucrare nu poate apărea denumirea unei edituri.

Lucrările realizate în regie proprie nu primesc Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României.

IMPORTANT!!!!

Pentru lucrările tipărite și electronice pe suport fizic (CD-ROM, DVD) se aplică prevederile Legii 111/1995 republicată 2007 – Legea Depozitului legal. Trimiterea documentelor se efectuează din prima tranșă de tiraj, în termen de maximum 30 de zile de la data apariției.

Nerespectarea obligației de trimitere a documentelor cu titlu de depozit legal se sancționează cu amendă contravențională de la 300 la 3000 lei pentru persoanele fizice, în funcție de prețul de vânzare al documentului sau valoarea documentară.

Mihaela-Laura STANCIU
Coordonator,
Centrul National ISBN

PICNIC

*Kostadinova Emiliya
Kindergarten №1 "Zdravets"
Kazanlak, Bulgaria*

(stage play)

/the Bear, the Fox, the Wolf, the Hedgehog, the Cricket, the Squirrel/

NARRATOR: There is the top of one

The highest mountain in the world

Magic, wonderful old forest.

Animals live well in it

And they are friends best - everyone.

Forest loves, they love it

And caring together is not worse here

They keep their home with great diligence.

They live together, they all love each other

They make up their holidays, and they are all different.

But rabbit and hedgehog are afraid of you

That it may accidentally, someone eat them.

Today, in the old forest, resurrection took place

ALL ANIMALS : Who called us here, in Iglika's glade? /one after the other/

THE BEAR: I'm the author of the note... /knocks/ Please, do be quite now!

.....We have to live united, without quarrels and rows.

THE RABBIT: But for each other's respect to earn, we need a lot for each other to learn.

The Fox was hungry yesterday and thought this reason good enough to attack me off the cuff
/dolefully/

THE HEDGEHOG: The Wolf's been after me for quite some time, but, alas, I have my spines,

But my movement being slow, makes me easy to follow...

THE SQUIRREL: Listen, that's my creed – we'll become friends if we may together feed!

How about we organize a picnic here, in the forest tomorrow,

And have some party to push away all sorrow...?

THE WOLF: Picnic? What is this? I've never heard this word? And how can I have party with it?

THE FOX: Oh, stupid! We'll bring some food, warm clothes and water,
that's what matters for this kind of party. Now, I hope, you got the gist!

THE BEAR: I love the idea! Let's all gather tomorrow at ten,

And bring with us something we'll have made. But don't forget: warm clothes, water and some games. And let's invite the Cricket to play for us. Well, let's go now!

Everyone goes out.

PART TWO: A glade with stubs. The Squirrel enters, the other animals follow one by one.

THE SQUIRREL: I've arrived first, so I'll set the table. These stubs nice and bare we will use as lined-up chairs.

THE RABBIT: Ah, what a beautiful tablecloth! You busy Squirrel,

Since I've arrived first, I'll choose my seat – further away from the Fox, just not to tease her...

I've brought some lovely carrots and other veggies fresh – Chinese style with a bamboo dash!

As the Wolf and the Fox enter, they hear the words of the Rabbit.

THE WOLF: Carrots and bamboo? I don't like veggies!

THE FOX: I won't sit on this table if it serves no meat!

And where's my meat, where? ... /she takes a seat next to the Rabbit/ Hey, Rabbit, dearest /she strokes him, he pulls away/ The Wolf will make a fire. Now, go help him! You both, go and fetch some wood! /to the Wolf/ - I've brought some sausages for you and me.

THE WOLF: We'll have some fire, that's understood!

How can't we have picnic without fire and wood!

THE SQUIRREL: I'll go fetch some wood myself, and I have this idea as well. I'll pick some mushrooms to skewer and bake. I'll fetch some twigs to turn to skewers. /rubs her hands contentedly/. Everyone goes out, only the Fox remains and starts putting on make-up and nail polish...

PART THREE

The Bear enters

THE BEAR: Good afternoon to you Foxy! Why are you alone here?

THE FOX: Everyone went to the forest to fetch wood. /she replies without looking at him and continues to put on her make-up/ And why are you late?

THE BEAR: I'm late because I was looking for blueberries, then I went to get some honey and I was short of time. And now I'm also short of strength! But the dessert's here, so let me have rest!

THE HEDGEHOG: /Enter tired/: Ahh, I barely made it, I took two pitchers earlier today, but I stumbled over and fell by Rabbit's glade. And I hurt my knee and broke a pitcher. I've brought some water – fresh and cold – for our picnic here to hold, But I think I'll try it first to satiate my mighty thirst. /he drinks/

PART FOUR: The Rabbit, the Wolf and the Squirrel return carrying some wood.

THE WOLF: Now that we have wood, I'm in the mood to start a fire! Hey, Fox, give me the matches and put the make-up away!

THE BEAR: But how can we start a fire amidst the fir forest?

You all seem to think that this is just a game! But first we need to find a place that's safe, to fence it off with stones, and stop even the smallest of gusts, or else, we'll suffer a plight for the forest may ignite.

NARRATOR: And so, they made a fireplace, they fed, they slept, the Cricket played his cheerful tunes for them to dance, and then they went home together late, jolly and tired of games, but quarrels and rows were all forgotten! Only the Fox is angry and cross, for she is given the hardest of tasks, and let us hope she won't fail: to put the leftovers in a sack, with freshly polished nails!

The end

MY SWEET CHILDHOOD JUST IN BOOKS YOU CAN FIND IT

*group "Shturche"
kindergarten „Slance” Levski, Bulgaria*

Ursus and Lutris

Long, far in the ocean, the white polar bear Ursus lived among the floating northern ice, along with his mother, Thalara. Ursus had a loyal friend - the Lutri Seal. When time was

quiet, they loved playing - swimming, diving, fishing. Lutrius dived down to the bottom and drove back and forth.

Once the bear was cut into the sharp edge of an ice block and stayed at home with her mother, and Lutris swam to the shore where there was more seaweed and fish. As he swam along the shore, Lutrius noticed a huge black spot that quickly grew and killed everything in his way.

Lutris scared and swam as quickly as possible to the glacier of Ursus and his mother. She swiftly swam the seal and thought what trouble threatens all the inhabitants of the ocean. He reached the glacier and told Momma Mezzana about the scary stain. "It's oil," she said, "the worst disaster for us.

The oil layer stops oxygen access to the smallest inhabitants of the ocean - the plankton, and if it dies, all the inhabitants of the ocean are threatened. We must urgently call the Ocean Salvage Service. Not long after, a plane appeared and a large red bag was thrown. It contained bacteria - oil-savers. The bag dissolved in the water and the whole black spot covered with bacteria that, with the help of the Sun, destroyed the terrible stain for a few hours. The ocean and its shore once again became clean and safe.

The bear and the seal, as curious as all the children, asked Mother Mezzana, where did this terrible stain come from? Momma Mezzana told them that this stain was the result of people's actions. They get a lot of oil that burns and gets energy. Occasionally accidents occur that lead to oil leakage into the ocean. But not only that, there are other terrible consequences of human activity. "Do you remember, Ursus, how, for a long time, you and I could not find a suitable ice block to rest? We were very happy with us because we met a big iceberg. At our end the ice is getting slimmer and thinner, it will not be there anymore, and then our species will disappear! "

"Why is this happening?" The children asked. "The burning of oil causes the discharge of harmful gases that disrupt the natural heat-generating processes and the overall temperature of the planet rises. As a result, the ice melts, the climate changes, and all the inhabitants of the Earth are bad," the bear replied. "And what then does the man think? Will it be too bad for him if the planet becomes ill? "Asked the bear and the seal again. "I hope that people will soon realize that their reasonable use of resources depends on our future!" - said Ms. Bear.

The Enchanted Forest

*Rasheva Nedka
Kindergarten №6 "Edelvais"
Kazanlak, Bulgaria*

Once upon a time there was an Enchanted Forest that sat at the top of the highest mountain in the world. It seemed that the Forest and all of its inhabitants were enchanted. Yes, this was an enchanted forest. Do you wonder why? Now you are about to find out...

There was a tree in the forest that bore magical fruits – if one tasted its sweet fruits, one's heart grew larger and one became kinder. The forest inhabitants called it The Tree of Good, and their home – The Forest of Life.

But every year someone would cut down the Tree of Good. All forest inhabitants would plant the tree again and again. And it would grow. But someone yet again would cut off its trunk.

At such times all were seized by dismay and worry.

- Who might that foe be, whose deeds shed darkness upon us and bring famine? – the Hedgehog was walking and thinking out loud.

He met the Wolf who was looking for food in the forest.

- Hey, Rabbit, where are you going? Would you like me to join you? – the Wolf asked.

- Sure, come join me. But I've been going round the forest all day, I say we look for the villain! – the Rabbit replied.

They set on their way and came across the Bear.

- Where are you going, folks? Would you like me to join you? – the Bear demanded.

- Come with us, sister! We have to solve the mystery today, to find out who is the one to laugh when we mourn! Who kills the Good? Who makes our hearts despondent?!

The team was busy talking when they came across the Fox.

- I say the three of you today need someone to lead the way! Where are you off to at this time? Well, do not leave me behind! Together we are one and we live with the Good! – the Fox started chanting.

- Foxy, we need help! We need to find the villain and humble his evil soul. Tell us, how can we find him and what do we have to tell him! – the team implored.

- We make a fortress together, so don't be concerned!

We'll hold a meeting and the villain will hear what we have to say! In the world of Good stubborn have no way! We're all rich when Good prevails!

On the next day all forest inhabitants gathered to decide how to catch the one who would destroy the Tree of Good every year!

- Let's set a trap made of gold. Thus, we'll find out if he is a thief or a simple treasure seeker! – the Squirrel shouted.

- No! Let's build a wall all the way to the sky! Thus, we will find out if he is tall or short as the Evil! – the Magpie said from the bushes.

- Don't delude yourselves! And stop! He is among us! Be silent! – the Bees buzzed.

- Then we need to put guards day and night to catch the foe! – the Blackbird appeared.

And so hours went by in discussions. And at last it was decided. The forest inhabitants would not sleep for a year to protect the Tree from this great evil.

Days, weeks and months of waiting went by. But no one showed up...

And suddenly there came a scream. The Turtle was in a racing hurry.

- Come all! The Tree is falling! There must be some deceit! No one seems to be cutting it, there's no one to be seen!

Everyone got frightened. What should they do now? They rushed towards the fallen tree. And to their mutual surprise there stood the Mouse who had gnawed the robust trunk.

- Why did you that? Have you no mercy? You cut down our Tree of Good and now rain of tears will fall! We take care of the Tree all year long to strengthen our hearts! – the inhabitants inquired.

- Believe me, this is sad for me as well! But hunger has cast its spell on me and would not let me go! You see, I cannot reach the fruits, hard as I may try. And that is why I take the Tree down so that I may taste the sweet fruits! – the Mouse squirmed.

- What shall we do with the Mouse? Should we forgive her? Or should we send her away at last? But we can't do that because we make a fortress together, we are all together in the Good and there's no place here for the Evil!

We will be helping the Mouse to reach as far as the top, to pick with her own hands the apples of a taste immense!

Once upon a time there was an enchanted forest. It was there, at the top of the highest mountain. It was enchanted because this was where the Good resided. And the Good – it can make anything in the world happen.

WE THE KIDS

Flokka Eleni, Chrysanthou Evelina, Panayiotou Charalambos, Kakoulla Rebecca
Trachoni Public Kindergarten
5-6 years old
Nikolaou Eftychia (teacher)
Limassol, Cyprus

For us, that we are little
everything is simple.
We love the nature
we love the people.
We respect our culture
and that's not little.

We like playing
singing and laughing.
We smell the flowers
we hear the birds.
We have fun
outside the sun.

We don't get boring,
we love each other,
with no worries
and no big problems,
we the kids
like the sweets.

ALL THE LITTLE THINGS THAT GROW

FRANKA BÖHM, kindergarten teacher
DV GRIGOR VITEZ – Vila Velebita
Split, Croatia

FOR A LITTLE CHICK,
INTO A HEN TO THICK,
LOTS AND LOTS OF WHEAT
IT HAS TO EAT.

AND AN ELEPHANT IS SMALL
ON THE DAY THAT HE IS BORN.
HIS MOMMY GUIDES HIS TRUNK
UNTIL HE IS SAFELY GROWN-UP.

YOUNG NESTING BIRDIES TOO
FLYING STILL CAN'T DO.
BUT WHEN THEY ARE A BIT AGOG
OUT THE NEST THEY MIGHT FALL.

FROM EVERY LITTLE SEED OR SPROUT,
WITH SOME WATER, WARMTH AND LIGHT,

A BIG PLANT CAN COME OUT.

THAT'S THE RULE FOR ALL THAT LIVES:
WHAT NOW IS BIG,
FIRST WAS SMALL.

SO I DON'T MIND BEING LITTLE TOO,
I'LL GROW UP, THAT'S THE RULE.
WHAT NOW IS BIG,
FIRST WAS SMALL.

BUT BEING LITTLE, YOU DON'T FORGET SOON.

MY CHILDHOOD

Vukičević, Maja
Elementary School Spinut 12
teacher: Antonia Drlje
Split, Croatia

When I was a little girl I never really liked reading books but I loved when my mum or my grandma would read fairy tales to me. I remember those special moments like they happened yesterday.

When I look back on those memories it makes my heart warm but it also makes me realize that I took my childhood for granted. Back then I couldn't wait to grow up and go hang out with my friends without my parents or having big general wance. But, no what I have all these things I can see it's not all fun and games, it was better being a careless and free child with nothing on her mind. Because of that everyone in a while I go to the library to borrow a book that I loved as a child, it takes me on a fantasy ride all the way back to when I was 8 years old. When I read Cinderella it reminds me of when I was sick and my grandma was reading it to me for the first time. When I read Peter Pan it reminds me of when my mom first bought me the book and read it to me. When I read Sleeping Beauty it reminds me of when I was sad and my brother read it to me to make me feel better. When I started writing these I didn't really know what to write about because I never thought fairy tales or anything like that was a big part of my childhood. But, when I look back at some memories I realize that they were a huge part of my childhood. Honestly, I'm really glad for that, otherwise my childhood wouldn't be the same and I wouldn't want any other way.

I'm glad that even when I grow up and have my own family I will still be able to find my childhood in books.

MY SWEET CHILDHOOD

*ANJA BUČIĆ, kindergarten teacher
DV GRIGOR VITEZ – Adriana
Split, Croatia*

MY SWEET CHILDHOOD,
WHERE HAVE YOU GONE?

ARE YOU HIDING IN A GREEN WOOD
OR IN THE WARM SUN?

ARE YOU IN THE FLAVOUR
OF MUM'S CHOCOLATE CAKES
OR DID YOU MELT AWAY
LIKE A WINTER'S SNOWFLAKES?

OR ARE YOU MAYBE, JUST MAYBE,
HIDING IN MY HEART,
WAITING TO BE GIVEN AWAY
TO MY DAUGHTER –
GOD'S SPECIAL WORK OF ART.

NURSERY RHYME YELLOW BALLOON

*Teacher Di Zillo Lucia ,
“ Omnicomprensivo Ridolfi Zimarino” Istitute of Scerni,
“Benedetto Croce” Kindergartens of
Casalbordino, Italia.*

We are five children
together we dance
you are in the middle
and we turn.
Yellow balloon
Up, up, up
And we, while we hold hands,
everyone down.

MY DOG

VilteMuzikeviciute
Siauliulopselisdarzelis „Gluosnis“
5 years old
Teacher -Mrs. Rasa Plieniene
Siauliai, Lithuania

I am sitting.
My dog is eating.
I am singing.
My dog is sleeping.

MY CAT

Amanda Jociute
Siauliulopselisdarzelis „Gluosnis“
6 yearsold
Teacher -Mrs. Dalia Zemleriene

Siauliai, Lithuania

My cat is fat.
She eats a bat.
My sister cries.
A bat doesn't fly.

MY CHILDHOOD...

*Ridichie Andrei, clasa a VII-a
Prof. Nechita Nicoleta
LICEUL DE ARTE, BUZAU, Romania*

I had a childhood
Like in fairy-tales
I liked to share my happiness
To all my friends.
I went everywhere
I did everything
Just to find something
To give a smile.
Since I was little
I liked to play
To talk with other children..
From other cities,
Other countries,
To have more friends
Maybe it was easiest to talk on chat
But, I just wanted
To know if... I'm someone
For somebody
I am Ridy
And I love my friends, my parents
And I respect everyone
Who care a lot about me.

I WAS PLAYING.....

*Barbu Ioana, casa a VII-a B
Prof. Nechita Nicoleta
LICEUL DE ARTE, BUZAU, Romania*

I was playing around my house,
With my family and friends.
I was smiling all the time,
And I travelled in the world.
I didn't have any worries
I just love the childhood stories.
I played with toys, I colored books,
And eat what I cooked,

I shared my happiness with others
And never worry about the thunders,
If you hear what I say... just stay,
Eat a chocolate, come with me
And let's play around my tree.

IF I COULD....

*Apostu David, clasa a VII-a
Prof. Nechita Nicoleta
LICEUL DE ARTE, BUZAU, Romania*

I would play with my friends all day, if I could,
We would have a lot of fun playing around,
But now, I am in a continue change
I am changing myself, my dreams and my ideas.
Now, I am a grown-up, I drink a big cup of coffee,
I hardly remember the hot milk and chocolate, the mum's cookies and smoothies.

A CHILDHOOD DREAM

*Grigore Brandusa, clasa a VII-a B
Prof. Nechita Nicoleta
LICEUL DE ARTE, BUZAU, Romania*

When I was a child, my mom told me a lot of fairy-tales
And I was thinking what was it like to be a fairy?
Could she travel around the world with no worries?
Or could she spread some love with toys and candies?

I was dreaming to be a pilot
To travel in the sky, a lot
To be closer to God
To tell me what was untold

I used to love with no limits,
I was dreaming so many minutes,
So, my day was adorable,
'Cause I was able to smile so easily.

Now...the life is so creepy,
My luck that you make it pretty.

ENCOURAGEMENT OF PROPER LANGUAGE DEVELOPMENT OF CHILDREN IN THE PRESCHOOL PERIOD

KSENJA HROVAT,
Kindergarten Slovenske Konjice, Slovenske Konjice, Slovenia

"The development of speech begins at birth, most intensively up to five years of age and ends somewhere at nine years. However, speech training takes place throughout life." (Sgerm, 2002).

"The most suitable period for development of speech is between 3 and 7 years of age. The child in this period is receptive and sensitive to the development of speaking, consequently it increases the need for communication with other people." (Grginič, 2005).

"The kindergarten is important factor as a family environment. All the activities in which they are involved, are affecting the characteristic of language expression. Important factor are also peers with which children acquire important talking experience and interacting with peers is in kindergarten enabled in a greater extent than in a family environment." (Grginič, 2015).

It is important for children of preschool age to obtain as interactive speech as possible. With that we achieve that communication with the surroundings is easier.

We must encourage speech in a playful and interesting way, with different accessories (dolls, toys, books, natural materials etc.) in various occasions (before lunch, between a walk, before resting, etc.) in a kindergarten and at home.

If we concentrate on the pronunciation of voice "R" - For proper articulation of voices is very important the correct position of talking organs.

VOICE

"R":

Tip of the tongue is raised, leaning on the upper gum, about the same position as for voice "D", there we shake it expiratory.

To obtain a voice "R" we rehearse all games that are stretching tongue and lips. For variety we imitate voices for example voices of different animals, natural voices:

Trumpet sound:

TRAA – RAA – RAA, TRAA – RAA – RAA

Rooster crows:

KI – KI – RI – KIII, KI – KI – RI – KIII

Dove:

GRUU – GRUU – GRUU,...

Crow screams:

KRRAA – KRRAA – KRRAA, ...

For this purpose I wrote the words and the melody in the form of playful game in which children are training pronouncing of voice "R".

REDKVICA

REDKVA, REDKVA, REDKVICA RDEČA KAKOR USTA.

NA GREDICI ZRASLA SI, VSAK TE RAD POHRUSTA.

KO Z OTROKI PRIDEM SPET SPULIM TE Z GREDICE,
TE UMIJEM IN POJEM TVOJE RDEČE LICE.

Activities will be most effective when the child himself will show interest in them. It is important that the child develops language at all language levels (Vrbovšek et al., 2007)

As an educator, I believe that speech represent us to the whole world. A wide vocabulary, correct use of words, the ability to express ourselves in different circumstances and the way we speak - they represent us as a person.

Rehearsing in kindergarten may serve as fun games, where kids are looking for new words, learn how to express themselves and consequently expand vocabulary and build self-esteem. Educator must encourage children and look for new challenges suitable for fun ways of exercising.

Correct speech gives them a lot of help through life, especially when they are included in the primary school, where they can only build on already familiar things.

Confident and correct speech will reflect their independence and uniqueness. Of course, we must not forget the most important thing is the participation of teachers, parents and children.

Literature:

- ✓ Grginič, M. (2005). *Porajajoča se pismenost*. Založba Izolit.
- ✓ Sgerm, D. (2002). *Poslušam, slišim, izgovarjam*. Maribor: Osnovna šola Ludvika Pliberška Maribora.
- ✓ Vrbovšek, B., Postružin, L., Sajko, D., Smerdelj, J., Tomič, T., (2007). *Porajajoča se pismenost v predšolskem obdobju*. Ljubljana: Supra.

FANTASY CUBES

Zlatka Vetrih,
Kindergarten Slovenske Konjice, 1 Slomškova, Slovenija

In this article I will present a toy that I have created and that children have been very keen on. I have called it Fantasy cubes. With the help of these cubes children compose their own stories.

It is very important for children to develop a rich imagination. It will perfect them throughout their lives, they will know how to immerse themselves in the world of games, travelling and daydreaming. Imagination gives children unlimited freedom, it helps them to create the world around them and helps them to be more imaginative when facing everyday challenges as well as to solve their problems easier. Children also have recourse to their imagination because when with imagination they reach unattainable, it lowers their tension.

Everyone who has ever been in contact with children knows that children's imagination has no limits. We, grownups who take care of children are on the other hand responsible for unlocking children's imagination and encouraging them. This is the main reason that this game has been created. With the help of this game a child:

- develops their imagination,
- creates their own story,
- enriches their vocabulary,
- activates creative thinking,
- develops verbal expression, is able to narrate the story by themselves.

This game can be used in different languages (both mother tongue as well as foreign language) and for different age groups.

HOW TO PLAY

The game contains seven cubes. Each plane on a cube has a picture on it (showing people, objects, actions, animals, etc.). A child takes one cube from the box and rolls it. Then they take the next one, rolls it and puts it next to the first one. The child does the same with all the other cubes left in the box. When all the cubes are stacked next to each other they can create a story based on the pictures shown on the cubes. Unlock your imagination and make up your own stories.

An example of a child's imaginary story:

"It was a nice sunny day. Bine went on a boat trip down the river. He saw a pig in the river and he took it with him on the boat. Bine became hungry so he bought some fruit. The pig didn't want any fruit because he smelt that they were baking pizzas on board."

Let your Fantasy cubes take you into the world of fun and creative game.

STORY THINGS

AUTHOR: Raquel Álvarez Calvo, Carmen Ramirez Chico

SCHOOL: C. E. Ponce de León

CLASSROOM: 3 years old

CITY: Madrid

Country Spain

Do you know the planet called "Tierriquita"? Don't you? It is a very, very distant planet, where the fairy "Maytiquita" lives. She is a little naughty fairy who likes to play pranks on her friends. She is always dressed like that little red animal with small black dots. Do you know what it is? ... Yes! A ladybug.

One of the jokes that he liked to spend on "Maytiquita" was to make rain on his friend "Carmengüita", who always had to carry the umbrella in her hand.

Another joke that she used to spend was to give balloons full of "magic air" to his other friend "Raqueladita" so that when she caught them she would fly away! But ... do you know what was happening? Well, when "Raqueladita" was ready, about to touch the clouds, PLOFF! the balloon exploded. What a scare! What a fall, thank goodness in "Tierriquita" the ground was soft, soft like a sponge.

One day the three friends were walking together on the way to the land of the Elves. How happy they are! They play, they jump and without realizing the clock passes and they arrive

... to the wonderful, mysterious, captivating beauty and enormous enchanted ugliness. Where the elves live, who observe them, especially the elf "Lauriquita" who enjoyed the antics of the fairy "Maytiquita".

They meet Elfa "Lauriquita" and her friend "Raulillo", the pixie, together they walk through the woods when they meet the magical elf "Teresita" strawberry face that was sleeping next to an enchanted lake. The three elves came and gave a sweet kiss to Teresita ... When she woke up, she was so happy to see her little friends around her, that she decided to give each of them a gift ... and she made everyone feel very happy. They said goodbye to them and continued on their way.

Suddenly appeared the elf named "Veronicaca" with their elephants proposed to take a walk and see animals: birds flying and singing, snails eating grass and hiding ... and walking, walking ... in the distance we saw a castle. Who will the castle be? The castle was owned by a prince, called Raulbak, who was good and friendly. The three friends who were already walking at night and needed to sleep met the prince who invited them to sleep in his castle. There they met "Elvirilla" a princess who liked nature, walk through the castle gardens and pick flowers. In the castle lived "Rubencol" who wanted to find the fairies to put wings and so to make runs in the sky with the elves. So the fairy Maytiquita gave him his wings...

They continued on their way to the enchanted forest, where they saw a large house and there lived "Gnomamelia", running happily among butterflies, squirrels and other forest animals. She is the guardian of the objects cherished by the princesses and fairies of the stories. She usually goes fishing and then invites all the friends of the forest to have a little fish dinner and then they sing and dance until they fall asleep.

At night the little "Gnomamelia" falls asleep. Suddenly, in the sky, a bright star appears. Will it be a good fairy? Well, no. Above the star flies "Sorayita" an evil witch, who has a large crystal ball. He is envious of Carmengüita, Maytiquita and Raqueladita. " The three are very famous and all the friends of the village always invited them. So Sorayita pulls out a basket from which comes a terrible green smoke. When Carmengüita smells it, Maytiquita and Raqueladita fall asleep in a deep sleep.

The next day, at dawn, all the friends of the village wake up like every day. When they get up they see with surprise that Carmengüita, Maytiquita and Raqueladita have disappeared and in their place there is an umbrella, a ladybug and an ice cream.

When it was the turn of the gnome Sandrusquita, whose image and courage made her very dear in the forest, luck had it that the green color allowed her to grant Princess Lucinda the desire to become the warrior elf "Sandrusquita", which with his unicorn she could travel to the Tierriquita planet or where Maytiquita, Carmengüita and Raqueladita needed it.

Everyone had fun at the rainbow party, until they heard a voice of alarm that said ...
I am "Anusquita, the fairy godmother of the forest. I have come to give you some bad news:

Maytiquita, Carmengüita and Raqueladita have been kidnapped by the evil witch "Sorayita".

Everyone became very sad. Anusquita told them:

- Do not worry. I will find them with my magic wand.

Under the watchful eye of everyone, the surprise was to see that the wand did not respond. They asked for help to the elf warrior Sandrusquita who with her unicorn traveled through the forest in search of the fairies, but without news of them. Seeing the stir caused in the forest, the pretty butterfly Lauriquita comes down to offer her help. For this she reunites her friends Nala and Nori and they ask her to the magical mirror of the river for the hiding place of the evil sorceress Sorayita and she answers them ... "Help, we are here!"

The mirror said nothing and while Lauriquita and her friends suddenly became sad, a shower of stars from the sky fell and a white horseman "Gonzolasco" appeared.

Do not fear, the mirror will speak if you pull the strings already. And shouting his name appear.

And that's how the three fairies came back again with their friends.
END

THE HOUR OF REFUGEES

Teacher: Boncompte Gemma
Satudent: Berta Marti
Escola Pia Igualada (Spain)
Igualada, Spain

We'll raise the rebellion,
with a burst of claims,
defending rights, for a will,
it is the justice for refugees.

It's a dream, a desire;

The fleeing away from here,
start a new life,
change the course of history.

I want to live,
I want to be free.
never be alone,
and return the feel of love.

I just want a light that illuminates the road,
or a single cry of hope,
That makes us feel,
Finally to achieve that freedom

The hope that makes us suffer
a dream invincible,
The spirit to be free
and start to live again.

So that's all we want,
They are our desires.
We will defend our rights,
For our best sweet immigrant childhood.

We are nothing more than refugees
Who try to get the felicity.
We have the necessary hope
to think in a different world.

Vis de copil

**Prof. înv. Preșcolar Epuran Amalia
Grădinița cu Program Prelungit „Bobociei din Micro III” , Buzău**

Cățelul mic e cățelandru
Guriță conturată cu magiun
Papuci cu zane și lipici
Codițe, împletite cu zâmbet și culoare
Arici și smee de hârtie
Parfum de fericire și visare
În lumea ta copilărie
Sunt vise și trăiri
În lumea ta copilărie.

Copilărie

Ed.Bănică Cristina
Grădinița cu Program Prelungit „Bobocei din Micro III” , Buzău

Un copil mai mic
Îl îl întreabă pe voinic
-Mai voinice din vâlcea
Știi ce înseamnă „copilărie”?
Și voinicul îi răspunde:
-Vise , pace și iubire
-Soare, cântece și jocuri
-Zâmbete de bucurie
Și sclipire în ochișori.

Spiridușa Maya

Prescolar, Scarlat Maya

Prof. învă. Preșcolar Epuran Amalia
Grădinița cu Program Prelungit „Bobocei din Micro III” , Buzău

Sunt fetiță, nu sunt mică,
Harnică-s ca o furnică
Și-o ajut pe-a mea mamică.
La Grădi toți mă iubesc
Că-s deșteaptă, mă-ndrăgesc.
Căldur-aici eu am găsit
Colegii bine m-au primit
Și m-am simțit ca-ntr-o poveste
Ce în curând, ea nu mai este
A fost un vis adevărat
Ce din păcate-i terminat.

Prietenia

Preșcolar, Stanciu – Vuță Alexandra Elena
Ed.Bănică Cristina

Grădinița cu Program Prolungit „Bobocel din Micro III” , Buzău

Îmi plăcea la grădiniță
Să mă joc cu o fetiță.

Și-aș fi vrut ca –n jocul meu
Să fiu șefă numai eu
Însă ea se supăra
Și acasă mă pâra.
Doamnele mi-au explicat
Că un prieten adevărat
Se poartă frumos mereu...
Așa voi face și eu.

Visul meu

Preșc. Marcu Mihnea
Grupa mică/G.P.P. Nr. 9 Buzău
Prof. ptr. învă. Preșcolar Horhocea Arabela

Când eram mai mititel
Mi-aș fi dorit un câțel.
Alb, pufos și drăgălaș
Să-l scot ziua prin oraș.
Să-i pun la gât fundiță colorată
De copilași tare admirată.

COPILĂRIA

Prof. învă. preșcolar Grozavu Ionela Mihaela- G.P.N. Mihăilești, Buzău

Copilăria nu o vom uita,
Nu ne vom mai găsi cu ea,
Oricât de mult noi ne dorim,
Rămânem doar cu ce ne amintim...
Clipe frumoase petrecute,

Cu nebunii și jocuri multe.

CINE SUNT EU ?

*Alexandrescu Ștefania Delia, Coord. Prof. învă. preșcolar Grozavu Ionela Mihaela-
G.P.N. Mihăilești, Grupa Mijlocie, Mihăilești, Buzău*

Sunt un fluture venit din amintire,
Și după lungi șederi în umbră,
Vestesc venirea primăverii
Zburând din frunză în frunză.

Când razele de soare strălucesc,
Mireasma florilor te-mbată,
Eu merg și tuturor le prevestesc,
Acum, e mai frumos ca niciodată.

SFATUL BUN

*Prof. învă. Preșcolar Năstase Vasilica
G.P.P. și P.N., Iulia Hașdeu”
Câmpina, jud. Prahova*

Azi mi-a spus mămica mea
Să prețuiesc mult, cartea,
Căci mă va ajuta în viață
Și-mi va da mereu povață.

- Carte , eu te prețuiesc
- Și-mi place să te citesc!

LEGENDA LALELELOR

*Ionașcu Matei
Prof. Năstase Vasilica
G.P.P. și P.N. ,, Iulia Hașdeu”
Grupa mică
Câmpina, județul Prahova*

Într-o grădină erau lalele de mai multe culori. Fiecare lalea era mândră de culoarea sa, dar

și-ar fi dorit să poarte și din culorile celorlalte.

Ele au hotărât să o cheme în ajutor pe Zâna Lalea.

Auzind ce dorință aveau, Zâna Lalea a scos bagheta ei magică, le-a atins ușor și le-a amestecat culorile.

În acest fel au mai împrumutat câte o culoare pe care și-o doreau.

De atunci au apărut lălelele cu două culori.

COPILĂRIE FERICITĂ

*Profesor învăț. preșcolar: Radu Ramona Geanina
G.P.P., „Bobocei din Micro III” - BUZĂU*

Tare mult mi-ar place acum
Să mai fiu copil și eu,
Să mă joc șotronul iară
Să sar coarda pe afară.

Iar afară când ieșim
Mereu ne-nveselim.
Când sosim cu mic, cu mare
Jocuri avem pentru fiecare:

Împreună ne distrăm,
Volei cu mingea jucăm,
Cu cretă colorată desenăm
Pe toți prietenii îi așteptăm.

DULCEA MEA COPILĂRIE

*Prof. învăț. preșc. Bortă Raluca Elena
G.P.P. „Bobocei din Micro III” - Buzău*

Dulcea mea copilărie,
Doar acum eu îți pot scrie,
Cu culori și cu creioane
Jocuri multe cu baloane.

Sunt un copil fericit
Și de toți eu sunt iubit,
Iar afară când ieșim

Noi mereu ne-nveselim.

Cu colegii ne-ntâlnim,
La grădi noi pornim,
Multe jocuri să-nvățăm
De copilărie să nu uităm.

CE VOI FI ?

prof. Marin Elena, GPN „Piticot”, Suceava

Toți mă-ntreabă cu mirare:
„Ce- o să fiu când voi fi mare?”
Pompier, șofer sau pictor,
Mare avocat sau doctor,
Poate electrician,
Sau chiar politician.
Mama vrea muzician,
Strânge bani pentru pian.
Dar eu vreau explorator,
Sau poate inventator,
Să creez ce-mi place mie,
Să fac, poate, o magie,
Toată viața să rămân,
Un copil drăguț și bun!

LA ZOO

prof. Marin Elena, GPN „Piticot”, Suceava

Ieri am fost într-o grădină,
Cu multe animale,
Urși, maimuțe, o cămilă,
Păsări, șerpi și iguane.
Erau tigri mari, frumoși,
Lei și-un leopard,
Crocodili și porci spinoși,
Chiar și-un elefant.
Am văzut tot ce-am visat
Și din cărți am studiat,
Să vă spun, mai are rost?
Ieri la ZOO eu am fost!

COPILĂRIE

*Nica Iolanda - Grădinița P.N. nr. 51/
Seminarul Teologic Ortodox „Sf.Cuv.Dionisie Exiguul”, Constanța*

Dulce ești copilărie,
Ca o floare în câmpie
Ești în gândul meu oricând
Nu te voi uita nicicând.

Atunci când mare voi crește,
Îmi voi aminti firește
Jocuri, cântece, povești,
Vise dulci, copilărești.

Nici o grijă să nu ai
Să te joci sau doar să stai,
Jucării să tot primești
Ce-ai putea să-ți mai dorești?

Tot copilărie este,
Când nimic nu îți lipsește
Toți cei dragi în jur mereu
Frați, părinți, bunici...nu-i greu!

Atunci când ești copil se poate
Să plângi, să râzi și să le faci pe toate
Greșelile îți sunt iertate
Chiar dacă crezi că ai mereu dreptate.

Dulcea mea copilărie,
Cea mai dragă dintre toate
Tu ai zmee din hârtie
Și creioane colorate.

SUNTEM COPII

*Ciucea Cecilia- G.PN.NR.51- Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Dionisie Exiguul-
Constanța”*

Am învățat despre prietenie
Și cum să fim cu toți în armonie.
Noi suntem mici și mai ne încurcăm
Mai greșim chiar uneori
Dar între noi ne ajutăm,,
Și zi de zi ne corectăm.

-Când ajung la grădiniță
Cu copiii toți mă joc,
Că-i băiat sau e fetiță,
Nimănui spate nu-ntorc.
– Suntem toți prieteni buni
Mereu, de luni până luni
Roată, roată și-ncă- o dată
Și acum și altă dată!

Bună ziua când se spune
Capul înclinăm ușor
C-așa e frumos și bine
La salutul tuturor!

Noi, jucărioarele toate
Cu drag ni le-mprumutăm.
Nu-i frumos, nici nu se poate
Pe ele să ne certăm.

Cuvinte magice-am aflat
TE ROG și MULȚUMESC FRUMOS
Și când le spun e minunat
Căci sunt de toți apreciat!

Copilăria

*Preșcolar: OLAR ILINCA MARIA
Coordonator: Prof învă. preșc. CIOBANCĂ GENOVEVA
Grădinița P.P., Universității Babeș Bolyai“ Cluj Napoca / jud. Cluj*

Copilărie ești frumoasă
Cu anii tăi cei minunați
Cu Feți-Frumoși și Dalbe Cosânzene
Oamenii toți sunt fermecați.

Copilăria-i fericită
Când totul este liniștit
Prinzi fluturi și mai cazi o dată
Când ești copil și ești iubit.

Ești o poveste tu, copilărie
Cu ani frumoși ce iute trec,
Dor îmi va fi mereu de tine
Ca tine și eu iute trec.

Copilărie fericită

*Prof înv. preșc. CIOBANCĂ GENOVEVA
Grădinița P.P., Universității Babeș Bolyai“ Cluj Napoca / jud. Cluj*

Iubita mea copilărie
Doar în cărți se poate scrie
Multe zile însozite
Ghidușii nemărginite.

Alergam deșcult pe afară
Iubeam mândra primăvară
Iar seara când ne adunam
Povești frumoase noi spuneam.

DRAGĂ VARĂ!

*Botnaru Liuba-Grădinița cu Program Normal Nr.51/
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Cuvios Dionisie Exiguul”, Constanța*

-Vară, vară, dragă vară!
Ce îmi dăruiești tu, vară?
-Eu îți dăruiesc, copile,
Mult soare și căldură- afară,
Curcubeu pe cerul-nalt
Și ploite argintii

Ce-i îndeamnă pe copii
Să alerge, să se joace
Pe afară, prin băltoace.
Îți mai dăruiesc, copile,
Un izvor cu apă lină,
Care curge cristalină,
Brazi, stejari și pini, arini,
Ce dau umbră și răcoare,
Fragi și mure în păduri,
Ce-i așteaptă pe copii,
Să vină să le culeagă,
Că-s pline de vitamine.
Grâul- aur în câmpie
Și cireșe la urechi,
Pentru copilași isteți.
Fluturași viu colorați,
Albinuțe hărnicuțe
Gospodine ne-ntrecute,
Ce-adună de dimineață
Multă miere în stupină.
Cucul cântă: cucu, cucu!
Atunci când grâul se coace.
-Copilașule iubit,
Vara te iubește
Și îți mai dăruiește:
Floricele pe câmpii
Să te plimbi, să le privești
Toate să le dăruiești
Celor dragi, ce te iubesc.
Dar, tu, să fii blând cu ele,
Nu le rupe, drag copil,
Floricelele să fie
Coroana Pământului,
Să fie cel mai frumos,
Să-l iubim, să-l ocrotim,
De rele să îl păzim.

PĂPUȘA ILEANA

*Mitruș Mihai
prof. Dan Alina
Grădinița cu P.P. "Perluțele mării"
Grupa mijlocie "Căluții de mare"
Localitatea Constanța*

Uite mama, o Ileană
Parcă e o Cosânzeană
E frumoasă și-i stă bine
De-a secăt inima-n mine.
N-ai ce zice, n-ai ce face
E frumoasă și îmi place!

CARNAVALUL DIN VENEȚIA

*prof. Dan Alina
Grădinița cu P.P. "Perluțele mării"
Grupa mijlocie "Căluții de mare"
Localitatea Constanța*

A fost odată ca niciodată, departe de țara noastră, o altă țară minunată, Italia. Italia, avea un ținut scăldat în ape, un ținut de poveste ce se numea Veneția. Acest ținut se afla sub puterea Stăpânului Apelor, cel care împărțise frumoasa Veneție în două ținuturi. Peste unul din ținuturi el întinsese o vrajă, vrajă ce a făcut ca toți oamenii să fie la fel ca el, să nu zâmbească niciodată, să nu se bucure și pe chipul lor să se vadă doar tristețe. Stăpânul Apelor și vraja lui cea rea nu aveau însă nici o putere asupra celuilalt ținut, unde oamenii erau mereu fericiți și zâmbitori tot timpul, dansau, se distrau și se iubeau unii pe alții.

În ținutul fericit, stăpâna prințul Carlo, un frumos tânăr cu sufletul bun, care își iubea oamenii și îi plăcea să îi vadă dansând și petrecând tot timpul. De aceea, ținutul lui se afla mereu în carnaval și-n voie bună.

În fiecare dimineață, prințul Carlo ieșea la fereastra camerei sale din superbul castel în care locuia și privea dincolo de ape, în ținutul tristeții. Acolo, oamenii erau atât de triști încât parcă nici soarele nu strălucea la fel și cea mai tristă dintre toți locuitorii era tânăra prințesă Carolina.

Prințul Carlo se întreba mereu:

- Oare de ce toți oamenii aceia sunt triști?

- Ce frumoasă este acea fată. Părul ei parcă este de aur, iar ochii, ochii sunt de un albastru ca cerul. Aș face orice să ajung la ea.

În acest timp, frumoasa prințesă se uita de la fereastra castelului său și privea oftând peste ape până ce întâlnea chipul plin de fericire și bucurie al prințului Carlo.

- Of, tare sunt tristă. Toți oamenii din jurul meu sunt triști. Oare de ce? Oare ce fac acel prinț și oamenii lui de sunt altfel decât noi?

Întotdeauna prințul își spunea:

- Trebuie să ajung la frumoasa Carolina, vreau să o văd zâmbind! O voi învăța să cânte și să danseze, o voi învăța să râdă și să fie fericită alături de mine.

Într-una din zile, tot privind la preafrumoasa Carolina, prințului îi veni o idee. Acesta îl chemă pe cel mai priceput meșter din ținut și îi spune:

- Dragă meștere, îți poruncesc ca în trei zile să construiești ceva nemaivăzut și nemaipomenit, ceva să mă poarte în celălalt ținut.

- Bine stăpâne! Voi aduna toți meșterii pricepuți din ținut și ne vom gândi ce putem să facem.

Meșterul, plecând de la stăpânul său, se tot gândi ce ar putea să facă... iar spre seară, o idee minunată îi luminat mintea.

- Voi construi un pod cu totul și cu totul din argint.

Până dimineață podul era gata. Meșterul alergă într-un suflet la fereastra castelului și strigă:

- Măria ta, dorința ți-e îndeplinită! Poți trece fără frică apele.

Prințul privește fericit, podul de argint scăldat în lumina soarelui și se minunează de strălucirea lui, dar, în acel moment, Stăpânul Apelor iese din adâncuri furios că oamenii vor să îi distrugă vraja și poruncește apelor furioase să distrugă podul de argint:

Ape supărate

Ridicați-vă toate

Podul de peste apă

Să-l distrugeți îndată!

Apele s-au ridicat și peste pod s-au aruncat dar nu au reușit să îl distrugă. Și mai furios decât până acum, Stăpânul Apelor își cheamă supusul pe care îl transformase în balaur și îi porunci să topească podul de argint scuipând flăcări de foc asupra lui:

- Balaur fioros,

Supus credincios,

Podul de peste apă

Să-l topești îndată!

Balaurul, iese ca o furtună de sub apă și suflă flăcări și foc, iar podul de argint se topește îndată.

Prințul, văzând una ca asta, se întristează puțin, dar în acel moment meșterul îi spune:

- Măria ta, nu ai grijă că până mâine vom ridica un pod cu totul și cu totul din aur.

S-au apucat de lucru și până dimineață podul era gata. Meșterul alergă într-un suflet la fereastra castelului și strigă iar:

- Măria ta, dorința ți-e îndeplinită! Poți trece fără frică apele.

Prințul privește fericit podul de aur care era mai minunat și mai strălucitor decât cel de argint, dar, în acel moment, Stăpânul Apelor iese din adâncuri și, mai furios decât înainte, poruncește apelor să distrugă podul de aur:

Ape supărate

Ridicați-vă toate

Podul de peste apă

Să-l distrugeți îndată!

Apele s-au ridicat și peste pod s-au aruncat dar nu au reușit să îl distrugă. Ele au mai încercă odată dar tot nimic și cumplitul Stăpân al Apelor îl cheamă iar pe balaur și îi poruncește să topească podul de aur scuipând flăcări de foc asupra lui:

- Balaur fioros,

Supus credincios,

Podul de peste apă

Să-l topești îndată!

Balaurul, iese ca o furtună de sub apă și suflă flăcări și foc, dar podul nu se topi. Adunându-și forțele suflă din nou și podul de aur, în cele din urmă se topește și el.

Când a văzut o asemenea nedreptate, prințul supărat se închide în turnul castelului și privește peste apă la prințesa cu părul de aur.

- Trebuie să ajung la ea! Îmi doresc foarte mult să o întâlnesc pe această minunată fată. Vreau să mă căsătoresc cu ea.

În același timp, în tărâmul de dincolo, prințesa ofta și plângea:

- Tare aş vrea să mă întâlnesc cu prințul și cu oamenii de pe tărâmul celălalt să fim și noi ca ei.

- Meșterul, după un timp în care tot s-a gândit și a vorbit cu ceilalți meșteri din ținut, merge la prinț și îi spune:

- Măria ta, știu că te-am dezamăgit dar te rog să mă lași să mai încerc ceva!

- Dragă meștere, fă ce crezi tu, că eu am încredere în tine și în oamenii tăi și sunt sigur că vei reuși să mă ajuți să trec în tărâmul de dincolo!

S-au apucat de lucru și până dimineață podul era gata. Meșterul alergă într-un suflet la fereastra castelului și strigă iar:

- Măria ta, dorința ți-e îndeplinită! Poți trece fără frică apele.

Prințul privește mirat podul care, de data aceasta, era cu totul și cu totul din piatră, nu strălucea și nu era frumos ca celelalte de până acum, dar pentru că avea încredere în meșterul și în oamenii săi, porni către tărâmul celălalt, însoțit de oamenii din ținutul său. Furios peste măsură că prințul nu renunță, Stăpânul Apelor iese din adâncuri și poruncește apelor să distrugă podul de piatră:

Ape supărate

Ridicați-vă toate

Podul de peste apă

Să-l distrugeți îndată!

Apele s-au ridicat și peste pod s-au aruncat, dar nu au reușit să îl distrugă. Ele au mai încercă odată și încă odată dar tot nu au reușit, iar cumplitul Stăpân al Apelor îl cheamă iar pe balaur și îi poruncește să distrugă podul de piatră scuișând flăcări de foc asupra lui:

- Balaur fioros,

Supus credincios,

Podul de peste apă

Să-l topești îndată!

Balaurul iese ca o furtună de sub apă și suflă flăcări și foc, dar podul nu se distruge. Suflă iar cu și mai multă putere, dar nici de această dată nu reușește. În cele din urmă, adunându-și forțele, suflă până ce rămâne slăbit de puteri și se scufundă în adâncul apelor.

În acest timp, prințul trece peste pod și ajunge pe tărâmul celălalt. În acel moment vraja se rupe și Stăpânul Apelor pleacă spre alte ținuturi pe care să le vrăjească și să le stăpânească.

Prințul o întâlnește în sfârșit pe frumoasa Carolina, fata cu părul de aur, o îmbrățișează și, în acea clipă, prințesa zâmbește pentru prima oară și oamenii din ținutul tristeții se înveslesc și ei și sunt luați la dans de cei din ținutul fericirii.

Și, în acea zi, prințul a organizat un nemaipomenit carnaval la care oamenii din cele două ținuturi au devenit prieteni și au petrecut cu dans și voie bună, râsete și fericire, trei zile și trei nopți, sărbătorind ruperea vrăjii și unirea celor două ținuturi. An de an are loc Carnavalul din Veneția, carnaval care a ajuns cunoscut în toată lumea.

DRAGĂ-MI EȘTI, COPILĂRIE

Prof., Tănase Maria, Școala Gimnazială „Octavian Goga” Oradea, Bihor

Dragă-mi ești, copilărie
Te-aș iubi o veșnicie.
Jocuri vesele, zglobii,
Îmi aduc doar bucurii.

Dragă-mi ești, copilărie
Ca o mantie azurie.
Pot s-alerg și să mă joc,
Cu prieteni la un loc.

Dragă-mi ești, copilărie
Vis frumos și armonie.
Tu mă-nveți să prețuiesc,
Pe părinți cum să-i cinstesc.

Dragă-mi ești, copilărie
Ca o floare razachie.
În cuprinsul tău aș sta,
Toată viața, de-aș putea.

Dragă-mi ești, copilărie
Toate sunt cum ar trebui să fie.
Visător aș vrea să fiu,
Al lumii miracol să-l știu.

Dragă-mi ești, copilărie
Și minunea care știe,
Să mi-aducă azi, cu dor,
Cartea sfântă a tuturor.

POVESTEA PRIMĂVERII

Bulai Francesca
Profesor Vrânceanu Irina
Școala Gimnazială „Mihai Drăgan” Bacău

Prin geamul larg deschis, mirosul dulce de primăvară intră în cameră. Încă de dimineață, razele blânde și jucăușe ale discului auriu s-au oglindit în fereastra curată ca lacrima. Au așteptat cuminți să mă trezesc, iar când m-au simțit treaz, mi-au zâmbit și mi-au mângâiat fața adormită. Chiar dacă anul a început de câteva luni, simbolic, anul cel nou abia acum începe, odată cu primele zile însorite de martie.

Într-un târâm îndelungat s-au adunat la sfat: Iarna, Primăvara, Bătrânul An, Gerul, Razele Soarelui, Copacul și un Ghiocel suav. Lupta se dădea între Iarna ce purta o rochie lungă, cusută cu cristale de gheață și safire. Primăvara, cea mai mică fiică a Bătrânului An, sosi cu o caleașcă trasă de vânt pentru a trezi natura amorțită.

- Ghiocel, Ghiocel, mic și firav!! De ce ai răsărit acum, când Iarna încă stăpânește lumea noastră? l-au întrebat Razele de soare.

- Tocmai voi mă întrebați?

- Cred că știi prea bine că iarna este pe cale să se sfârșească.

- Nuuuu voi pleca, nuuuu așa curând! se auzi vâjâitul iernii.

- Dar eu știu că vei pleca, fiindcă vine vremea mea! începu ghiocelul să cânte.

- Vremea noastră! adăugară razele soarelui.

- Nu știi tu, Iarnă, că timpul tău este pe sfârșite? întrebă Ghiocelul.

- Sunt micuță și cochetă, am buline pe jachetă! adaugă o sprințară buburuză.

- „Sunt toporașul din câmpie

Ș-am culoarea albăstrie,

Am petale minunate,

Rotunde și delicate,

Ș-un parfum îmbătător,

Ce-l ia vântul călător

Și-l împrăștie ușor

Pe pământul încântător,

Oare mă poți păstra cu dor?”

- Sunt sora cea mai mică a ghiocelului! chiar după el apar mereu. Sunt Vioreaua! primăvara o vestesc și eu!

- Nu Șștiti voi, iarna e rea și nemiloasă care ține oamenii în casă, ghiocelii sub zăpada și razele soarelui după cortina groasă de nori!...Nu știi tu că soarele aduce vremea bună, iar ghiocelul...

- Ghiocelul a venit să anunțe primăvara! spuseră în cor razele soarelui.

- Este momentul să pleci. Sora ta când sosește-n toată țara, natura se înveselește și pădurea înverzește! adaugă bătrânul an.

- Acum sunt un copac fericit! Iarna urâtă și geroasă a devenit doar o amintire tristă. Zăpada grea ca de plumb, care amenința să-mi rupă gingașele ramuri, s-a topit. Vântul furios s-a îmblânzit și nu-mi mai apleacă crengile până la pământ. Acum abia dacă mai adie și asta cu un suflu cald și îmbietor. Ramurile mele, înghețate până mai ieri, încep să se dezmoștească. Dacă iarna ar fi durat mai mult acum aș fi doar o poveste tristă ... De câteva zile, soarele cu ale sale raze blânde și calde mă mângâie pe creștet în fiecare zi și mă dezmiardă cu șoapte luminoase. Parcă ar dori să mă anunțe, căci îi pare rău că pentru o scurtă perioadă a cedat în fața ultimei ierni neprietenoase. Acum este o adevărată

desfătare să privesc spre bolta senină a cerului, iar de acolo de sus albastrul cerului să-mi facă prietenos cu mâna în semn de salut. Și noaptea începe să devină o încântare, stelele agățate de firmament împung întunericul dens al nopții cu mii și mii deluminițe.

Privind în jur realizez că natura se trezește la viață. Nu am cum să nu fiu bucuros! Ghiociei și-au scos deja capul prin pâlcurile de zăpadă uitate în jurul meu. Razele de soare se reflectă în petalele lor albe și răspândesc în jur scipiri orbitoare. Animăluțele și gândecii aleargă de colo în căutare de mâncare. Din când în când, câte o pasăre, din cele care nu au plecat în țările calde, se așează pe crengile mele dese și-mi șoptesc că din înaltul cerului primăvara se vede venind.

Mirosul de primăvară din împrejurimi este pentru mine ca un parfum de petale de trandafiri. La rădăcinile mele, firișoare timide de iarbă își croiesc drum spre lumină prin pământul proaspăt dezghețat. În câteva săptămâni totul în jurul meu va fi verde. Ce păcat că nu am tălpi să pot simți covorul moale de verdeață care se va așterne în curând la picioarele mele.

Probabil nu va mai trece multă vreme și Mugurii, care vor anunța că primăvara s-a instalat cu totul, îmi vor apărea. Bucuria va fi și mai mare când lângă mugurii mei se vor așeza păsărele mici care vor ciripi din zori și până-n seară. Cu cântecele vesele ale păsărilor mă voi trezi și tot cu ele voi adormi. Unele din ele își vor face cuib în ramurile mele și-mi vor ține de urât în serile mirifice de primăvară.

- Primăvară!!! Nuuuu! striga disperată Iarna.

Dar era prea târziu. Cerul se înseninase, razele soarelui au învins, iar Ghiocelul s-a întâlnit cu multi frați de-ai săi ghiociei. Primăvara s-a așternut voioasă și cu forțe proaspete peste întreg pământul. Și, pentru că, spiritul ei să se facă simțit, Razele Soarelui au pătruns prin ferestrele tuturor caselor din lume, iar ghiociei au fost strânși în buchetele și puși în vase, la loc de cinste. Cu soarele-n plete și privirea senină, Primăvara a ieșit victorioasă din lupta încordată ce s-a dat între ea și iarnă, iar biata Iarna a rămas doar o poveste fără sfârșit.

Și-am încălecat pe-o șa și vă spusei povestea mea așa.

SOARELE ȘI COPIII

*Popa Maria
G.P.P. Nr.42,
Oradea, Bihor*

Astăzi, Soarele se-ascunde
După norii azurii,
Ca să ias-apoi la joacă
Cu zburdalnicii copii.

El de sus de tot privește
Cum se joacă, cum se-mping
Părintește-i încălzește
Din înalt îi ocrotește

Ei se joacă fără grijă,
Știu că e deasupra lor,
În căldură-i înveleşte
Soarele ocrotitor!

Când apar copii afară
Soarele zâmbește larg
Iar aceștia radiază
Și de nerăbdare ard
Să alerge mult pe-afară.

COPILĂRIE

*Timandi Nicoleta
G.P.P. Nr. 42,
Oradea, Bihor*

De dimineată până-n noapte
Dealul răsună de ale noastre fapte;
Degeaba, la masă ne chemau părinții,
Căci jocul nu-l abandonam, în ciuda rugăminții.

Așa se scriu povești adevărate,
De ale noastre minți păstrate,
Povestite cu atâta umor și duioșie,
Ele sunt amintiri din copilărie.

DRAGA MEA COPILĂRIE,

*Profesor învăț.preșcolar: Vlajă Daniela
G.p.p „Bobocei din Micro III Buzau”
Localitatea: Buzau, Judetul: Buzau*

Draga mea copilărie,
Nicăcând nu te voi uita,
Tu ești o floare parfumată
Eu în gând te voi purta.

Timpul repede se scurge
Mi-aș dori să te întorci
Să fiu mereu copil pe acest pământ
Nicăcând de tine să nu mă despart.

Draga mea copilărie,
De tine îmi voi aminti cu drag
De jocuri, zâmbet și iubire
În suflet mereu te voi purta.

COPILĂRIA

Profesor învăț.preșcolar: Vlajă Daniela

G.p.p „Bobocei din Micro III Buzau”

Localitatea: Buzau, Judetul: Buzau

Copilăria e dulceața vieții,
E o poveste nesfârșită
E cântec, joc și voie bună
Prinse toate într-o cunună!

Copilăria e o lume de poveste,
O lume a inocenței, a bucuriei
Cu cântece și jocuri, povești nemuritoare.
Copilăria nu se mai întoarce!

DORINȚĂ

Tudor Daria

Coordonator: prof. învă. primar Cristea Crina

Școala Gimnazială Gălbinași, clasa a IV-a A

Gălbinași, jud. Buzău

Aș vrea să rămân copil
Pentru totdeauna!
Aș vrea să mă joc,
Să alerg desculță,
Să construiesc castele de nisip,
Și să prind fluturi
Să-mi pun cireșe la urechi
Și să fiu alintată.
Dacă s-ar putea,
Aș ridica rugă Lui Dumnezeu
Să ramână mama- mama,
Tata - tata

Și să nu devină bunic... bunică.
Și eu,
Prințesa lor iubită
Ce păcat că nu se poate
Ca eu să fiu copil mereu!
Legea firii este ca toți copiii
Să devina părinți de copii
Și să retrăiască copilăria
Cu ochi și suflet de părinți.

LA BUNICI

*Prof.invat.preșcolar GHENCEA RALUCA
G.P.P.,BOBOCEI DIN MICRO III-BUZĂU*

*Haideți, să vă spun copii,
O poveste!
Poate-o știți.
O citim ,o explicăm și
Apoi , o învățăm.
În grădină ,la bunici,
Am găsit un pui de arici,
Era mic și drăgălaș,
O pornise-n spre oraș.
Pe burtică avea blăniță.
Noi am vrut să-i dăm mâncare,
Un bol de lapte cu cereale.
Bunica ne-a spus pe dată,
Să nu facem vreo ispravă.
Laptele pentru arici, e otravă,
Așa să știți!*

A VENIT PRIMĂVARA !

*Nistor Vlad Marian
Coordonator: Guțoiu Delia Cristina
Școala Gimnazială Gălbinași
clasa a IV-a
loc. Gălbinași, jud. Buzău*

În grădina mea cu flori,
Sunt zambile și narcise de multe culori,
Iar lalelele colorate

Sunt foarte lăudate.

Vântul ușor adie,
Zburând puful de pădăie.
Pe iarba verde și pufoasă,
Albinele și fluturii se așază.

Când soarele răsare,
Este bucurie mare.
Copiii ies la joacă,
Până când soarele pleacă.

RÂNDUNICA

*Prof. înv. primar Guțoiu Delia Cristina
Școala Gimnazială Gălbinași,
loc. Gălbinași, jud. Buzău*

La fereastra casei mele
S-a oprit o rândunică.
Are pene negrișoare
Și puf alb pe sub burtică.

Pare tristă, obosită
Și privește cuibul rupt.
De la toamna grea și udă
Multă vreme a trecut.

A venit din nou acasă
De prin țări de soare pline,
Cuibul vrea să-l pregătească
Pentru vara care vine.

Zboară-n cerc, iute coboară,
Ia în cioc un firișor,
Se întoarce la cuib iară
Și-l repară-ușor, ușor.

După-atâta osteneală,
Cuibul, gata, e făcut!
Puișorii doar s-apară
Din ouăle ce-a depus.

COPILĂRIA

Prof. Dragomirescu Andreea Maria
Grădinița P.P. Cozia, Rm. Vâlcea

Atât e de frumos afară,
S-alergi desculț prin iarba crudă,
Să n-ai pe cap nicio povară,
Să simți cum soarele te...udă,
Cu-a lui căldură lucitoare.
Și ziua, cât este de mare,
Să treci din joc în joc cu drag,
Și seara când apare-n prag,
Să mergi obosit la culcare,
Să te joci iarăși, în visare.
Copilărie, vis și joc,
Aș vrea să te oprești pe loc!
Să mă ții veșnic cum sunt acum,
Iar timpul să-l oprim din drum,
Căci trece peste zilele mele
Ca apa peste pietricele,
Precum nisipul din clepsidră,
Ca bătrânețea să mă prindă!

CÂND EȘTI COPIL

Stanca Mariana
G.P.P. Cozia, Rm Vâlcea

Când ești copil e totul mai frumos
Și lumea ți se pare mare
Bunicii te privesc duios,
În ochi o lacrimă le-apare.

Tu îi întrebi de ce ei plâng...
Ei îți răspund ” -De bucurie!!”
Începi să sari din nou râzând,
Frumoasă ești, copilărie!!

Dar timpul trece într-o clipă,
Copil acum tu nu mai ești
Și nu mai e a ta bunică,
Care frumos spunea povești.

Aventura unei buburuze

*Albu Luminița-Daniela
Școala Gimnazială Nr. 11, Buzău*

Era încă februarie. Un strat pufos de nea imaculată acoperea pământul înghețat. Norii plumburii cerneau stelute argintii ce dansau în aer, apoi se așezau cuminți, formând un covor călduros pentru plante. În pădure, copacii erau acoperiți de un strat de zăpadă lucitoare.

Într-o poiană, tânguindu-se în bătaia vântului, străjuia un bătrân stejar. Sub scoarța groasă a acestuia se ascundea de iarna geroasă o mică buburuză. Avea aripile roșii, iar din loc în loc, într-o ordine perfectă, câteva buline negre ca smoala. Pe micuța găză o chema Bubulina.

Deși iarna era încă în putere, într-o zi, un lup flămând, trecând pe lângă falnicul stejar, a început să urle și să-și cheme haita. Strigătul lupului a fost atât de puternic încât a trezit-o pe firava Bubulina. Tulburată din somn, a crezut că a auzit ciripitul rândunecelor și clinchetul ghiocilor. Se gândi că iarna s-a sfârșit și venise primăvara. A ieșit iute afară, ca nu cumva să-i ia altcineva înainte, dar s-a înșelat. Aerul tăios al gerului a cuprins-o imediat. Nu mai putea să se întoarcă la căldură fiindcă crăpătura prin care ieșise a fost repede acoperită de un strat de nea.

- Of, acum unde o să stau? a oftat ea.

Până să-i înghețe suflarea, s-a gândit să sape sub o frunză moartă un tunel în pământ, unde ar putea să se adăpostească până la primăvară. A săpat o zi și o noapte, dar aerul rece al iernii tot se mai simțea. Începuse să se clatine. Nu mai avea puteri și era aproape amorțită. Deodată a descoperit o sămânță.

- Aici o să rămân. Am cu cine vorbi și voi putea să mă încălzesc lângă această puternică sămânță! spuse bucuroasă buburuza.

- O buburuză! Acum? se miră sămânța.

- Pot să stau cu tine până vine primăvara? Promit că nu te deranjez!

- Nu! răspunse tăios sămânța.

- De ce nu?

- Păi, eu o să fiu o floare albastră, ca mama mea. O viitoare floare așa de frumoasă ca mine să stea cu o biată buburuză?

- Pot măcar să dorm aici până mâine? Poate se face primăvară...

- Bine, dar nu te lipi de mine! spuse sămânța înfumurată.

Biata Bubulina! Peste ce sămânță rea a dat! Trebuia să stea să se gândească acum încotro o s-o apuce de dimineață, dar era prea obosită și a adormit imediat.

A doua zi, dis-de-dimineață, când soarele abia se iveaua, a fost trezită brusc de sămânță și obligată să iasă în aerul rece.

Când a ieșit din ascunzătoare, aproape că a înghețat pe loc. O stelută mică de zăpadă căzu pe capul Bubulinei.

- O buburuză! Iarna? N-am mai văzut așa ceva! Ce culoare și ce pete! Scuze, cum te cheamă? Ai înghețat? Vrei să te ajut să găsești un loc cald?

Bubulina nu putu să scoată măcar un sunet, dar reuși să dea din cap a aprobare.

- Am înțeles. O să-l rog pe domnul Vânt să te ducă la o cârțiță foarte amabilă, spuse fulgul.

Îndată Vântul a ridicat-o pe Bubulina ca pe un fulg și a dus-o la cumătra sa. Cârțița, amabilă a primit-o cu multă bucurie.

- Ce cauți afară iarna? Stai să-ți dau o pătură și un ceai cald.

Imediat ce a sorbit ceaiul, buburuza s-a dezmoșit și a început să-i spună toată povestea.

- Bine ai venit la mine, dragă! spuse cârțița. Dar peste trei zile voi avea musafiri și nu prea avem loc toți.

Bubulina, toropită de căldură, aproape că adormise, dar vestea dată de cârțiță o îngrijoră foarte tare. Se temea de colții reci ai gerului și de vântul nemilos. Nu știa unde o să se adăpostească până trece iarna. În galeria cârțiței era cald, iar gazda sa era drăguță și iubitoare. Numai că vremea trecea foarte repede și biata buburuza trebuia să iasă din nou în ger. În ultima noapte pe care și-o petrecuse în culcușul cârțiței, buburuza înfricoșată s-a rugat să vină primăvara. A venit și timpul să-și ia rămas bun de la gazda sa. A închis ochii înainte de ieși, așteptând să simtă tăișul rece al iernii, dar, imediat ce a scos capul afară, simți căldura razelor aurii.

Bucuroasă, s-a întors la cârțiță, o îmbrățișă, apoi ieși și își luă zborul spre întinderea albastră nesfârșită, fericită că a venit primăvara.

Legenda anotimpurilor

*Ciubotaru Dara Elena
Coord: prof. Albu Daniela
Școala Gimnazială Nr. 11
Clasa a III-a C
Buzău*

Demult, pe cand Anul era un tânăr chipeș și vremea se schimba din secundă în secundă, căci nu erau anotimpuri, părinții Anului l-au trimis în lume să-și caute perechea.

A mers el ce-a mers, până când a găsit-o pe Iarnă, o fată rece ca gheața, dar frumoasă ca soarele. Însă după trei luni, fata s-a făcut nevăzută.

Bietul An ce putea să facă? Își continuă drumul până când o găsi pe Primăvară, o cosânzeană care avea cununa de ghiocei și marțișorul în piept. Ciudat a fost faptul că după trei luni și ea a dispărut, luând cu ea parfumul teilor și salcâmlor.

Și mai necăjit, Anul își continuă călătoria. O întâlni pe Vara fierbinte ca focul. Cu raze de soare și cireșe prinse în păr, cu vacanțe lungi și spice de grâu bogate, îi zâmbea. Vai! Ce necaz! Au trecut numai trei luni și deja a plecat!

Anul era pregătit să se întoarcă acasă, dar în ultimele momente apărură din furtuna de culori Toamna, îmbracată cu o rochie udă și foșnitoare, umplând cămarile cu fructe și legume și adunând copiii de pe potecile vacanței. Anul se hotărî să rămână, în speranța că ea nu va pleca. Dar nici de data aceasta nu a fost mai norocos, căci și ea dispărură la fel ca și celelalte.

De atunci, Iarna, Primăvara, Vara și Toamna stau câte trei luni fiecare, după care dispar.

Firește că fiecare crăiasă a dat viață unor prichindei. Copilașii Iernii sunt *Decembrie, Ianuarie, Februarie*. Primavara se joacă cu mititeii ei: *Martie, Aprilie, Mai*. Vara își îngrijește copiii săi: *Iunie, Iulie și August* și bineînțeles că *Septembrie, Octombrie și Noiembrie* sunt urmașii Toamnei.

Aceste fete se numesc anotimpuri și când vin, pe rând, îl fac fericit pe An și pe noi toți.

„COPILĂRIE,,

Popescu Adriana / Popescu Laura
Grădinița nr.185
București

Lumea ta copilărie-i
Cea mai dragă dintre toate
Cu creioane colorate
Și cu multă gingășie.

Copilăria-i bucurie
Visare și veselie
Să cântăm și să dansăm,
De copilărie să ne bucurăm!

Gândaci la... modă

Botiz Sara Natalia , Clasa a IV-a „A”
prof.Cureleac Mirela Mariana
Liceul Tehnologic Repedea, Maramureș

Era odată un gândac care a fost invitat la emisiunea *Românii au talent*. Voia să prezinte ceva nou și anume...*Gândaci la ...modă*.

- Mâine e ziua cea mare, mâine mă duc la emisiune să iau premiul! spuse gândacul.

Spre seară a primit o altă invitație: să meargă la Exatlon România. Era surprins că ambele emisiuni erau la aceeași oră, în aceeași dată. Nu știa ce să facă. Până la urmă a ales Exatlonul.

- Of, a fost o decizie grea, dar sunt sigur că voi câștiga! S-a înșelat. A fost eliminat. Când a ajuns acasă, a spus soției:

- Am o veste bună și una rea. Am luat 4 000 de euro, dar nu voi mai participa la concurs.

Spre bucuria lui, emisiunea *Românii au talent* a fost reprogramată pentru că Andrei i-a intrat un gândac în ureche și nu mai putea juriza.

În ziua concursului, gândacul și soția sa au prezentat *Gândaci la...modă* și au luat GOLDEN BUZZ-ul.

Acum se pregătesc pentru marea finală, dar au nevoie de manechine care să le prezinte creațiile.

- Copii, voi nu vreți să-i ajutați? Poate aveți niște gândaci prin bucătărie.

O întâmplare hazlie

*prof. Cureleac Mirela Mariana
Liceul Tehnologic Repedea, Maramureș*

Fiecare vacanță petrecută la bunici este un prilej de bucurie, dar ultima a fost cu adevărat de neuitat. Bunicii mei locuiesc într-un sat, la munte. Merg în fiecare vacanță la ei pentru a-i revedea și pentru a mă reîntâlni cu prietenii.

Vara trecută am mers, ca de obicei, însoțită de vărul meu, Mitică. Într-una din zile, mi-a propus să mergem la o casă îndepărtată și părăsită, în Poiana Narciselor, despre care se credea că ar fi bântuită de fantome. Și bunicii mei vorbeau despre fenomene paranormale petrecute în acea casă - fete frumoase care cântă cu glas nepământeian, dar nimeni nu avea nici o dovadă. Gura lumii spunea că acea casă nu fusese locuită decât de o singură bătrână care nu s-a căsătorit niciodată deoarece aceasta ar fi fost sub vraja ielilor - fete ale pădurii, iar după moartea acesteia nimeni nu a mai vrut să o cumpere.

Îmi era frică, dar eram și foarte curioasă. Drumul a durat patru ore și odată ajunși, în fața casei, am încercat să ne facem loc printre ierburile mari și dese. Deodată, vântul a început să bată cu putere, iar frunzele copacilor au început să cadă. Am auzit un zgomot ciudat - niște foșnituri printre frunze și am văzut niște umbre apropiindu-se. Vărul meu a luat-o la fugă. Eram foarte speriată și nu mai aveam curaj să mă mai uit în jur. Umbrele se apropiau, se apropiau... Am încremenit... picioarele refuzau să mă asculte. Mitică nu se mai zărea..., iar eu am rămas singură în fața

De după casă s-au apropiat niște... oi. Degeaba am început să-l strig, pentru că el fugea atât de repede și era atât de speriat, încât nu mă auzea.

Primejdia a trecut. M-am așezat pe prispă să-mi trag sufletul. Din casă s-au auzit niște glasuri de fete. Amintindu-mi de spusele bunicii am luat-o și eu la fugă și, la un moment dat, chiar l-am întrecut pe vărul meu.

Ajunși acasă, am povestit tot ce ni s-a întâmplat. Bunicul ne-a liniștit spunându-ne că și el a pățit-o la fel, cu mulți ani în urmă, pe vremea când și el era copil.

UNDE EȘTI COPILĂRIE...?

*Prof. inv. primar MARIA-MIRABELA PREDA,
Școala Gimnazială Ghergheasa, Buzău*

Copilărie-ai fost frumoasă,
Dar un pic cam mofturoasă...
Tu ai plecat la alți copii,

Să-ți simtă-al tău parfum de-april...

Ai fost o clipă, și te-ai dus
Când ai plecat, tu nu mi-ai spus,
Că te-aș fi-nchis eu într-un cufăr,
Zău! Tu n-ai avut astâmpăr...

Tu ai fost plină de mister,
Mereu tu m-ai cam pus la tester.
Am râs, am plâns, m-am spăimântat,
Și chiar și-așa, tu m-ai tentat...!

La jocuri, ghidușii o mie,
Cântece și poezie,
Genunchi juliți și rochițe rupte,
Doar bunul știa să m-asculte.

Trăiesc acum din amintiri,
Fiind în pragul de nuntiri...
Și-aș vrea să te-ntreb cu tărie:
UNDE EȘTI COPILĂRIE...?

DULCEA MEA COPILĂRIE...

Elev: Sarău Cristina Maria, clasa I,

Prof. inv. primar MARIA-MIRABELA PREDA, Școala Gimnazială Ghergheasa, Buzău

Copilăria, un basm prețios,
Personaju-s eu, cu chip frumos.
Mă joc, râd, cânt, păcălesc,
Lumea o înveselesc.

Sunt cuminte, înțeleghătoare
Mamei îi dau ascultare,
Însă pisica-mi mai zmotocesc,
Că așa cred că-i firesc.

Cartea eu o îndrăgesc,
Coatele mi le mai julesc,
Giumbușlucuri sute, mii
Chestii d-astea, de clasa-ntâi...

CRISTINA salută cavalierește,
Pe toți copiii, firește!
Iar poznele-mi vor scrie,

A mea dulce copilărie...

COPILĂRIE FERICITĂ

Prof. Matache Mădălina
G.P.P. NR. 9 BUZĂU

Pentru toți copiii lumii,
Pace ne dorim!
Să se bucure sub soare
De căldură și culoare,
De tot ce este mai bun
Și folositor oricui!
Ei au dreptul la cuvânt
Și să spună ce-au în gând,
Au dreptul la-nvățătură
Ca să capete cultură.
Ei au dreptul la un nume
Și la sănătate,
Ei au dreptul să se joace
Radiind de fericire,
Ei au dreptul la iubire
Printr-o declarație!
Noi, cei mari, din jurul lor,
Trebuie să-i protejăm,
Să-i ferim de fapte rele,
Neînțelegeri și durere.

DESPRE MINE

Preșcolar Lică Mara
GRUPA MARE
Coordonator: Prof. MATACHE MĂDĂLINA
G.P.P.NR. 9 BUZĂU

Eu sunt Mara, o fetiță
Ce-mi place să vin la grădiniță!
Vin în fiecare zi
Pentru că învăț poezii
Și cântecele hazlii.
Nu prea-mi place să dorm,
Mă prefac ușor c-adorm
Și aștept cu nerăbdare

Jocurile de după gustare.

Este luna lui florar!

Prof. Ileana Bănica –G.P.P. nr.8, Buzău

Iată, este luna mai,
Hai să mergem sus pe plai,
Unde-i mai frumos ca-n Rai!
Pe coline-s numai flori
Într-o mie de culori
Să le –admiri de sărbători.
Flori în luncă și-n câmpie,
În livadă și în vie,
Tocmai cum îmi place mie.

Printre flori roiesc albine
Ce vor stupul lors ă fie
Plin doar cu dulceați fine.
Minunată primăvară,
Te rog lasă-ne pe afară
Până se va face vară,
Când la joacă mergem iară!

Pomișorul

Sturzu Constanța-G.P.P. nr.8. Buzău

Înaintea casei noastre
Am sădit un pomișor.
Toată iarna sub zăpadă
A dormit un somn ușor.

Într-o dimineată însă
A-nflorit o pădăie
Să vestească primăvara,
Soare, găze, veselie....

Pomișorul plin de viață
Către soare a zâmbit
Și pe crengile-i firave
Mii de flori au răsărit.

Vara

Prof.Voicu Cristina Elena
G.P.P.Nr. 8 Buzău

Vara este cald și bine,
Vine soarele la mine
Și mă-ndeamnă să mă joc,
Să alerg din loc în loc.

Merg la mare și la munte,
Cu pălăria pe frunte
Și în spate cu rucsac,
Plin de tot ce-mi este drag.

Mașinuțe, mașinuțe...

Preșc. Preda Alexandru
Prof. Mardare Rodica
G.P.P.Nr. 8 Buzău

Sunt un băietel frumos,
Mic, finuț , prietenos,
Dar ca orișice copil
Am și eu un mare chin.

Zilnic eu cer mașinuțe
Și mai mari și mai micuțe,
Dar oricâte aş avea
Aş mai vrea și tot aş vrea.

Copilărie

Prof. Mardare Rodica
G.P.P.Nr. 8 Buzău

Pe uliță eu mă joc,
Unde am eu mai mult loc,
Să bat mingea cu piciorul
Și să sar pe loc șotronul.

Dintr-un băț îmi fac un cal
Îl încalec și-l înham

Și să vezi atuncea frate
Ce mai viață, sănătate ...

Iepurașul

GeorgescuAtena – prof. logoped C.J.R.A.E. Buzău

Țup e iepurașul care
Sare iute, sare tare,
Toată ziua, el sare,
De se vede până-n zare.

Se tot uită, ce să roadă,
Vede la căruță o roată,
Strigă tare pe un ton,
Că-I căzu pe cap un con.

Iepurașu- I vestit crai,
Duce cel mai vesel trai.
Toată vara el tot cară
Prietenii până la gară.

O faptă bună

Ibriș Luxa– clasa a II a

Școala Gimnazială Bobocu

Prof. îndrumător Georgescu Atena

Este o zi frumoasă de iunie. Aștept cu nerăbdare vacanța de vară. Locuiesc la țară împreună cu părinții și frații mei adoptivi. Mama mea este o ființă bună, prietenoasă și foarte grijulie. Mă crește cu foarte mare dragoste. Este o fire caldă și plăplândă, care mă încurajează, mă ocrotește și mă ajută atunci când am nevoie, de un sfat sau de o vorbă bună.

În vacanța de vară o ajut la toate treburile casei, se bucură foarte mult.

Într-o zi am plecat dis- de-dimineată, să culegem fragi,dintr-o poieniță de la marginea pădurii. Am ajuns și ne-am oprit într-un loc, unde erau foarte mulți fragi, miroseau foarte frumos.. Am cules și i-am pus în coșulețe.

Am auzit un fâșâit în apropierea noastră. Eu m-am speriat. Mama nu auzise nimic. Am mai cules câțiva fragi, apoi din nou s-a auzit un fâșâit. Mama nici acum nu a dat importanță, zgomotului de care i-am spus.

Ea a umplut coșulețul cu fragi , a găsit și niște plante pentru ceai, le-a adunat și le-a pus în coș. Ne pregătim acum de plecare.Mama a luat-o înainte pe cărare și eu în urma ei. În spatele meu s-a auzit un zgomot ciudat, i-am spus mamei și ne-am uitat amândouă în tufiș.

Ne- am apropiat, era un iepuraș foarte speriat, tremura. Am pus mâna pe el, tremura mai tare. Nu mai putea merge .Mama l-a luat în brațe, îi curgea sânge de la picior.Era rănit. Am mers acasă cu el.

I- am spălat rana, l-am pansat și i-am dat să mănânce și să bea apă. Mama i-a găsit un loc într-o cușcă veche. L-am lăsat acolo ,iepurașul a adormit. După două zile a început să sară prin cușcă, era foarte vioi. I-am dat drumul prin curte, era tare vesel,i-am dat să mănânce frunze de varză ,i-am dat și un morcov, i –a plăcut. Fugea prin iarba din curte ca și cum nu ar fi avut nimic. S-a vindecat.

După amiază l-am luat și am plecat cu el în poienița unde l-am găsit rănit. I- am dat drumul, jos, în iarbă. A plecat, a făcut câteva salturi, apoi s-a uitat înapoi la noi, eram tot acolo, nu am plecat. A stat câteva momente, ne-a privit, apoi s-a dus fuga în tufiș. Am plans și eu și mama!!

Copilăria

*Autor Lungu George
Coordonator Prof. Înv. Primar Duran Niculina
Școala Gimnazială Cochirleanca
Clasa a-III-a
Localitatea Cochirleanca,județul Buzău*

Frumoasă e copilăria
Ea îți aduce bucuria
Că ești iubit și îndrăgit

Și mereu ești fericit .

Copilărie , dragă-mi ești
Cu basme și cu povești,
Cu râsete de copii
Și cu multe bucurii .

Copilăria

*Autor :profesor învățământ primar Duran Niculina
Școala Gimnazială Cochirleanca
Județul Buzău*

Copilăria , floare nestemată
Ce înflorește doar o dată .
Plină doar de bucurii
Pentru voi , iubiți copii .

Copilăria , viață fără griji
În care cu toți suntem prinși .
Ea trece fără să-ți dai seama ,
N-ai timp să te gândești la mama .

Copilăria , floare de zorea
Ce se deschide dimineața ,
Multicoloră și parfumată ,
Împrăștie „aduceri aminte” viața toată .

Minunata copilărie

*Autor Stoica Miruna
Coordonator Prof. Stroe Georgeta
Școala Gimnazială Cochirleanca
Clasa a-V-a
Localitatea Cochirleanca,județul Buzău*

Minunată e această copilărie
Parcă am trăi o magie,
O să-mi aduc aminte când o să fiu mare

Copilăria e poveste și visare.

Te iubesc, copilărie!
Ești toată o voioșie
Și nu e de mirare,
Că ești de-a dreptul uimitoare!

Dulcea copilărie

*Autor Moise Andreea
Coordonator Prof. Stroe Georgeta
Școala Gimnazială Cochirleanca
Clasa a-V-a
Localitatea Cochirleanca, județul Buzău*

Visăm mereu copii să fim
Chiar dacă suntem mari, noi te iubim.
Cu basme , și povești , și jucării
Ne-ai bucurat în fiecare zi.
Copilăria nu vrem să o uităm,
De-a pururi vrem să o păstrăm!

DULCE COPILĂRIE

TUDOR GEORGIANA, G.P.N ȘARÂNGA, BUZĂU

Dulce copilărie,
Ce tare îmi lipsești
Cu zâmbet, păpuși, jocuri,
Și lumea de povești.

Repede au trecut anii
Și te-am lăsat în urmă
Ce dor îmi e de vremea
Când “mă țineai de mână.”.

Te voi purta în suflet,
Ce dulce amintire
Și prin copilul meu
Vei fi din nou cu mine.

FINAL DE GRĂDINIȚĂ

ALEXE ALEXANDRU
Prof. *NEGOIȚĂ SABINA-ALINA*
G.P.N. NR. 15 BUZĂU, JUD. BUZĂU

Ați pășit timid la început,
Într-o lume neștiută,
Să aflați multe, ați venit,
Uitând de mama cea iubită.

Anii au trecut în grabă,
Jucându-vă, ați învățat,
Să ascultați la educatoarea dragă
Și să urmați, în taină, al ei sfat!

În viață, să fiți prietenoși,
Harnici, ascultători și buni,
Spre școală să porniți, voioși,
Cum veneați la grădiniță, luni!

ALBINUȚELE ABSOLVENTE

GUȘETU IOANA
NEGOIȚĂ MARINA
G.P.P. NR. 9 BUZĂU, JUD. BUZĂU

Dragele noastre albinuțe,
De astăzi, ne despărțim,
Dragi băieței, și voi, fetițe,
Să știți că vă iubim!

Dragi părinți, să ne fie cu iertare,
Cu multă dragoste, i-am ocrotit,
De la grupa mică, la cea mare,
Și poate uneori, am mai greșit!

Temători, la începuturi,
Și încrezători, mai apoi,
Întipăriți în inimă și gânduri,
O să ne fie dor de voi!

Noi rămânem în căsuța cu povești,
La anu' să primim în prag,
Plânși, dragălași și sfioși puști,
Cum erați voi altădat'.